

Abraham erbjuder sin son Isak

***Nyckelvers: "Och Abraham gav platsen namnet:
Herren skall försörja, såsom man säger än i dag:
På Herrens berg skall det försörjas."
Första Moseboken 22:14***

***Utvalda skrifter:
Första Moseboken 22:1-18***

Vår nyckelvers är hämtad från en av de mest kraftfulla och ofta diskuterade händelserna i Bibeln. Man kan föreställa sig det känslomässiga trauma som Abraham och Isak uthärdade - Abraham på grund av Guds befallning att offra Isak som brännoffer och Isaks upplevelse av att hans far skulle döda honom. Många utläggningar har skrivits för att utforska detta viktiga ögonblick i bibelns historia. Men den bittra berättelsen gav en värdefull frukt - en bekräftelse på Abrahams löfte. "Detta är vad HERREN säger: Eftersom du har lydt mig och inte ens har förnekat din son, din ende son, svär jag vid mitt namn att jag skall välsigna dig. Jag skall föröka dina ättlingar till oändligt antal, som stjärnorna på

himlen och sanden på havets strand. Dina ättlingar skall erövra sina fienders städer. Och genom dina avkomlingar kommer alla jordens folk att bli välsignade - allt därför att du har lytt mig." Första Moseboken 22:16-18

Abrahams förtröstan på Gud var överlägsen. Kanske misstänkte han att Gud inte skulle låta honom fullfölja denna demonstration av tro. Detta antyds i hans budskap till de män som följde med honom. När Abraham såg den plats dit Gud hade lett honom för att offra Isak: "Stanna här med åsnan", sade han till tjänarna. "Pojken och jag kommer att resa lite längre. Vi kommer att tillbe där, och sedan kommer vi tillbaka direkt." (Första Moseboken 22:5). Notera att han sa "vi", plural, "kommer strax tillbaka".

När far och son steg upp till offerplatsen, "talade Isak till Abraham, sin far, och sade: 'Min far! Och han sade: 'Här är jag, min son.' Sedan sade han: "Se, elden och veden, men var är brännofferslammet? Och Abraham sade: "Min son, Gud skall själv skaffa fram lammet till brännoffret. Så gick de två tillsammans." Första Moseboken 22:7,8

Abraham band Isak och var i färd med att slakta honom med kniven när Herrens ängel stoppade hans

hand. Där, alldeles i närheten, fångad av törnen i en snårskog, fanns en bagge som hade tillhandahållits genom Guds försyn. Offrandet av en bagge i Israels tabernakel innebar att Herren accepterade det lamm eller den tjur som tidigare hade offerats. Detta tyder på att Gud betraktade Isaks offer som fullbordat och att baggen var ett tecken på att han accepterade det.
vers 9-13

Abraham sa: "Min son, Gud kommer att ge sig själv lammet." Herren kommer att sörja och har i själva verket redan gjort det. "Ty så älskade Gud världen att han gav sin ende Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin Son till världen för att döma världen, utan för att genom honom frälsa världen."
Joh 3:16,17

Jesus är verkligen Guds lamm som tar bort världens synd och öppnar livsporten för den mänskliga familjens återupprättelse. (Joh 1:29) Detta är själva innebilden för evangeliets budskap, som aposteln Paulus noterade i brevet till galaterna. "Skriften, som förutsåg att Gud skulle rättfärdiga hedningarna genom tro, förkunnade i förväg evangeliet för Abraham och sade: I dig skall alla folk bli välsignade."
Galaterbrevet 3:8